

NOTĂ DESPRE CENTENARUL FONDĂRII CATEDREI INSPECȚIA SANITARĂ A CĂRNURILOR ȘI PARAZITOLOGIE, ÎN CADRUL FACULTĂȚII DE MEDICINĂ VETERINARĂ DIN BUCUREȘTI

Dumitru CURCĂ¹

curca_fiziopat@yahoo.com

ABSTRACT

In 1919, at the Higher School of Veterinary Medicine in Bucharest, a new chair was established: Sanitary Meat Inspection and Parasitology, led by the prestigious veterinarian Ion Ciurea, recognized nationally and abroad, especially due to his studies and further consistent collaboration with leading specialists of the highest level German schools in the field, as well as his publications in the German journals of veterinary medicine, during 1910 and 1915. The new chair introduced the Parasitology discipline for the first time, as distinct and separated of the Sanitary Meat Inspection discipline from the existing Professor Paul Riegler's chair.

The paper highlights the development of veterinary education in the modern Romania – and even after the retirement of Ion Ciurea, until nowadays – with special focus on two interdependent disciplines, parasitology and meat inspection.

KEYWORDS: veterinary education and practice in modern Romania, meat inspection.

1. Anul 2019 marchează centenarul Catedrei de Inspecția sanitară a cărnurilor și Parazitologie din Facultatea de Medicină Veterinară din București.

Înainte de toate, să reținem că și în Principatele Române învățământul veterinar a fost marcat de procese similare celor din Occident – este drept, mai târziu. Pe de o parte, pregătirea medicilor veterinari a fost, la început, alături de pregătirea medicilor umani și, de abia mai târziu, a devenit autonomă. Pe de altă parte, învățământul veterinar ca atare a fost subordonat pregătirii militare (și este ușor de înțeles, dacă nu uităm rolul de frunte al cavaleriei în armată, anterior descoperirii și folosirii largi a mijloacelor mecanizate). Astfel, în 1853, în Principatele Române s-a început pregătirea primilor medici în cadrul Școlii de Mică Chirurgie de la Mănăstirea Mihai Vodă din București, fără a exista o școală de sine stătătoare pentru studiul medicinei veterinare. În 1856 se formează aici o Școală Veterinară, aprobată oficial în 1861² (Fig.2), pentru prevenirea și tratarea bolilor la animalele de fermă, adică animale ce oferă bunuri de consum pentru om, versus animale de companie, pentru studiul medicinei veterinare.

Totodată, la 4 decembrie 1855 Dr. Carol Davila înființează (la Spitalul Mihai Vodă) Școala de Medicină (după modelul școlilor franceze), jumătate dintre studenți fiind militari (întreținuți de Armată) și jumătate fiind civili. În 1857, Școala de Medicină se transformă în Școala Națională de Medicină și Farmacie, iar în 1859 se mută în localul spitalului militar nou construit în strada Stirbey Vodă.³ În 1869, și această Școală se transformă în Facultatea de Medicină, în care vor urma cursuri

¹ Prof.univ.dr., Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din București - Facultatea de Medicină Veterinară, membru al Diviziei de Istoria Științei din cadrul Comitetului Român pentru Istoria și Filosofia Științei și Tehnologiei - al Academiei Romane

² Detalii privind înființarea și evoluția învățământului medical veterinar în România, începând din anul 1856 până la anul 1931, se pot găsi în volumul omagial *75 de ani de la întemeierea învățământului medicinei veterinare în România, 1856-1931*, Tipografia Cultura, București, 1931.

³ Clădirea în care funcționează astăzi Direcția Națională Anticorupție.

și studenții „stipendiști” (întreținuți de armată). În 1884, se constituie Institutul Sanitar-Militar pentru a forma cadre medicale necesare armatei (medici umani, veterinari și farmaciști).

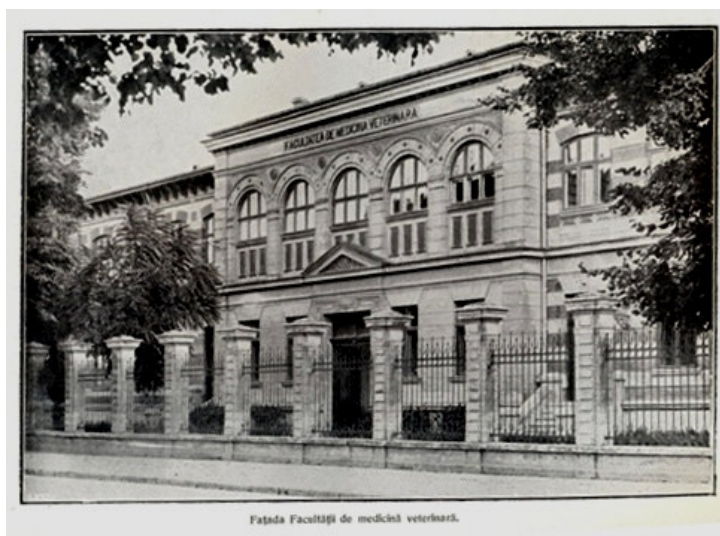

Fig. 1. Fațada Facultății de Medicină Veterinară

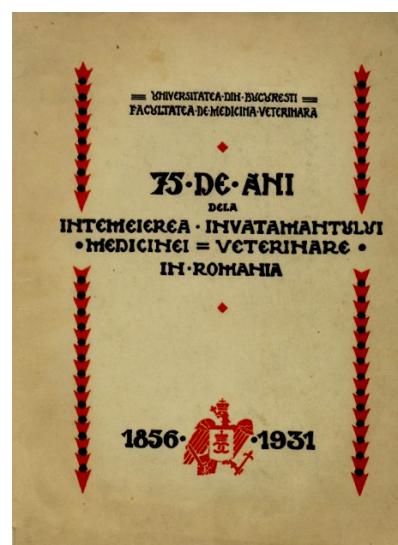

Fig.2. Volumul omagial tipărit cu ocazia Aniversării a 75 ani de la întemeierea învățământului medical-veterinar din România (1856-1931).

Dacă Școala Veterinară a funcționat până în anul 1971, alături de Școala de Medicină, înființate de dr. Carol Davila, în anul 1887 s-a dat în folosință pavilionul central al monumentalei clădiri a Facultății de Medicină Veterinară din Splaiul Independenței nr. 105 (Fig. 1), precum și unele anexe din suprafața de aproximativ 6 hectare teren.

Crescând mereu numărul medicilor veterinari absolvenți ai Școlii veterinare din București și, pe de altă parte, datorită scăderii exportului de animale de la valoarea 28 milioane lei, în anul 1877, la numai 4 milioane lei în anul 1882, s-a simțit nevoia întrunirii specialiștilor din domeniu pentru a dezbate unele probleme legate de aceste scăderi atât de alarmante și pentru a găsi și implementa măsuri de redresare a situației în sectorul animalier.

Aleea principală a Facultății

Scoala de medicina veterinara- aleea principala

Fig. 3. Pe lângă pavilionul central al campusului medical veterinar din Splaiul Independenței 105, construit între anii 1885-1890, de-a lungul aleii principale se construiesc clinicile veterinare și laboratoarele de profil în sistem pavilionar, și unele anexe, pe un teren de 6 hectare, proprietatea Școlii Superioare de Medicină Veterinară. Planul de construcție este semnat de arhitectul Nicolae Cerkez. La conducerea Școlii în perioada 1885-1890 era prof. (colonel veterinar) Ioan Popescu.

Unul dintre studenții formați în Institutul Sanitar-Militar, devenit medic veterinar, este și *Ion Ciurea*. Prin munca și dăruirea sa, dr. apoi prof. univ. dr. Ion Ciurea a adus contribuții însemnate în domeniul parazitologiei veterinare, cu implicații directe în salubritatea cărnurilor destinate consumului, fiind totodată fondatorul Catedrei intitulate *Inspecția sanitară a produselor alimentare de origine animală și Parazitologia*.

După terminarea Primului Război Mondial, în toamna anului 1919 se înființează la Școala Superioară de Medicină Veterinară din București, *Conferința*⁴ de *Inspecția sanitară a produselor alimentare de origine animală și Parazitologie*, postul de conferențiar fiind ocupat prin concurs de *Ion Ciurea*.

Școala Superioară de Medicină Veterinară s-a transformat, începând cu anul 1921, în Facultatea de Medicină Veterinară, fiind încorporată în Universitatea București. În țara noastră, și în învățământul medical veterinar în general, au existat cercetări de parazitologie începând cu anul 1889, dar aproape toate în jurul babesiozelor și apoi ale durinei; cercetări efectuate după planuri sistematice, urmărind o înlănțuire științifică, nu au fost efectuate⁵.

2. Așa cum rezultă din programa Școlii Veterinare din anul 1864, *nu exista o catedră de Inspecția sanitară a produselor alimentare de origine animală și de Parazitologie*.

În anul 1864, se întoarce în țară, medicul veterinar Ion Andronic, cu diplomă de medic veterinar de la Școala veterinară din Alfort-Paris. Prin stăruința sa, *se elaborează un nou program* pentru Școala veterinară din București, de către o comisiune compusă din: dr. Davila, dr. Severin, med. vet. Andronic, dr. Protici, dr. Teodori, dr. Atanasovici. Școala era împărțită în 6 catedre, și anume:

1. Științele naturale : Fizica, Chimia, Farmacologia, Botanica.
2. Anatomia descriptivă. Fiziologia și Exteriorul animalelor domestice.
3. Anatomia și patologia copitelor. Arta potcovitului.
4. Anatomia patologică, Patologia generală și clinica internă.
5. Patologia chirurgicală și chirurgia veterinară, clinica externă.
6. Higiena și Poliția sanitară, Morbele epizootice și contagioase. Medicina legală.

Aceste cursuri erau împărțite în 5 ani.

Elevii școlii veterinare puteau dobândi două grade :

1. Pentru gradul de sub-veterinar sunt 3 (trei) examene.
2. Pentru gradul de veterinar sunt 4 (patru) examene, și o teză în scris făcută de candidat asupra unui subiect ales de dânsul și studiat în timpul cursurilor.

(ss: *Dr. Davila,, Severin,, Teodori,, Protici,, Atanasovici,, Vet. Andronic*).

3. Regulamentul Școlii Veterinare din anul 1883 este primul document care atestă predarea noțiunilor de *”Controlul alimentelor”*. Proiectul a fost elaborat în timpul directoratului prof. Alexandru Locusteanu, fiind consecința dezbaterilor din timpul lucrărilor *Primului Congres al Medicilor Veterinari* din 1882, acest regulament fiind aplicat până în anul 1909.

Ordinea de zi a Congresului desfășurat în 10-12 mai 1882 a fost stabilită încă din anul 1881 și a cuprins următoarele problematice: Poliție sanitară; Zootehnie; *Igienă publică*; Patologie veterinară; Chestiuni diferite.

Profesorul Al. Locusteanu a susținut un raport asupra tuberculozei la om și animale, propunând ca această maladie să fie de domeniul poliției sanitare veterinare. Apoi, despre gastro-

⁴ în termenii actuali, *cursul*.

⁵ *** *Personalități românești ale științelor naturii și tehnicii - dicționar*, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1982.

entero-nefrită (babezioză) a raportat medicul veterinar, pe atunci al Județului Dolj, viitor profesor, Constantin N. Vasilescu.

În anul 1883, pe baza acestui Regulament, Școala Veterinară se transformă în *Școala Superioară de Medicină Veterinară*, cu durata de studii de 5 ani. În Regulamentul Școlii se prevedea că absolvenții anului V se pot prezenta la examenul pentru obținerea diplomei de medic veterinar. Al patrulea din cele cinci examene cuprindea următoarele discipline: poliția sanitară, boalele epizootice și contagioase, *inspecția sanitară a cărnurilor de măcelărie*, zootehnia și obstetrica. Juriul examinator al fiecărui examen se compunea din profesorii care predau materiile respective.

În perioada 1879-1886, în cadrul celei de-a 6-a catedre, conform regulamentului din 1883, (Patologie generală, Anatomie patologică generală și *Inspețiunea sanitară a cărnurilor de măcelărie* și obstetrica), cursul era predat de profesorul Panait Constantinescu.

În perioada 1886-1889, cursul de Patologie generală a fost predat de prof. suplinitor Nicolae Mihăilescu (Michăilescu), fost șef al serviciului veterinar al județului Ilfov.

În anul 1889, *Cristian Calcianu* este numit profesor la Catedra de patologie generală, anatomie patologică, și *inspecția cărnurilor*, pe care a condus-o până în anul 1892.

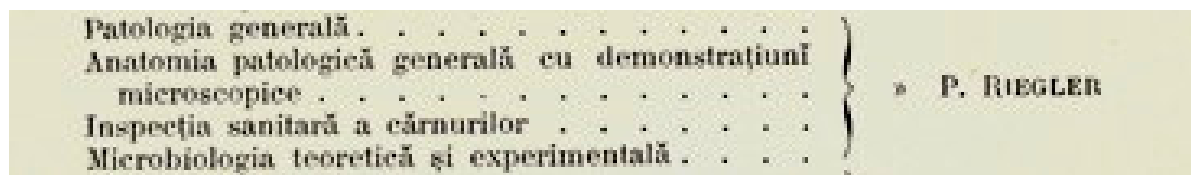

Fig. 4. Catedra la 1902, intitulată: Patologie generală, Anatomie patologică generală cu demonstrații de microscopie; Inspecția sanitară a cărnurilor, Microbiologia teoretică și experimentală, condusă în perioada 1900-1921 de prof. Paul Riegler

După anul 1892 catedra a fost condusă de prof. suplinitor *Gavril Demetrescu*, până în anul 1900. Din anul 1900 la conducerea Catedrei de: Patologie generală, anatomie patologică generală cu demonstrații de microscopie este numit profesorul *Paul Riegler*; iar la Inspecția sanitară a cărnurilor, respectiv Microbiologia teoretică și experimentală, tot prof. *Paul Riegler*.

În programa Școlii Superioare de Medicină Veterinară, disciplina denumită *Inspețiunea sanitară a cărnurilor* era inclusă în cadrul Catedrei conduse de prof. Paul Riegler; în Fig. 4 se redă, în facsimil, disciplinele componente ale catedrei conduse de prof. Paul Riegler.

În anul 1909, programa Școlii Superioare de Medicină Veterinară, precum și acoperirea pe posturi, se prezenta astfel:

- Terapeutică medicală și experimentală - Alexandru Locusteanu;
- Materia medicală și arta de a formula - Alexandru Locusteanu;
- Anatomie descriptivă și comparată - Constantin Gavrilăscu;
- Anatomie topografică - Constantin Gavrilăscu;
- Medicină operatorie, teoretică și practică - Paul Oceanu;
- Obstetrică și teratologie - Paul Oceanu;
- Clinică și patologie medicală - Ion Poenaru;
- Patologie generală, anatomie patologică cu demonstrații de microscopie - Paul Riegler;
- Inspecția sanitară a cărnurilor, microbiologia teoretică și experimentală - Paul Riegler;
- Clinica și patologia boalelor externe - Gheorghe Udriski;
- Zootehnia generală și specială - Nicolae Filip;
- Higiena și exteriorul animalelor domestice - Nicolae Filip;
- Patologia și clinica boalelor contagioase - Constantin Motaș;

- Poliția sanitară veterinară - Constantin Motaș;
- Jurisprudența comercială veterinară - Constantin Motaș;
- Medicină legală cu studiul intoxicației - Constantin Motaș;
- Fiziologia generală și specială - Ioan Athanasiu;
- Istologia - Ioan Athanasiu.

Funcționau, în aceeași perioadă, în calitate de conferențieri: Aurel Babeș (fratele lui Victor Babeș), care preda fizica, chimia, toxicologia și urologia, respectiv Alexandru Pilat, care preda botanica, zoologia și agronomia.

Ulterior, în anul 1919, s-a realizat o conferință rezultată prin separarea disciplinei de *Inspekția sanitară a cărnurilor*, din cadrul catedrei conduse de prof. Paul Riegler, precum și introducerea pentru prima dată la Școala Superioară de Medicină Veterinară din București a disciplinei de *Parazitologie*, conferință ce va fi acoperită de Ion Ciurea, specializat în aceste domenii de specialitate la Școlile de profil din Germania, în anii 1910-1912. În aprilie 1922, Ion Ciurea este titularizat profesor universitar.

Transformarea Școlii Superioare de Medicină Veterinară în Facultatea de Medicină Veterinară din București s-a făcut în anul 1921, când Ministerul Instrucțiunii Publice era condus (*ad interim*) de către Constantin Argetoianu, la inițiativa parlamentară a senatorului N. Tănăsescu fiind votată Legea transformării Școlii Superioare de Medicină Veterinară în Facultate și încorporarea ei în Universitatea din București. Legea a fost votată în Senat la 5 iulie 1921 cu 70 voturi „pentru” și 4 voturi „contra”. În Camera Deputaților, votarea Legii a fost la 19 iulie 1921, cu 109 voturi „pentru” și 2 voturi „contra”. Promulgarea Legii de către regele Ferdinand s-a făcut la data de 22 iulie 1921, fiind publicată în Monitorul Oficial nr. 3429 din 22 iulie 1921. Astfel, prin acest act legislativ, învățământul medical-veterinar și-a primit consacrarea definitivă ca învățământ universitar. Legea modifică doar 3 articole din Legea Haret-Athanasiu elaborată în anul 1909.

Așa cum s-a mai arătat⁶, prof. Constantin Șt. Motaș a fost ultimul director al Școlii Superioare de Medicină Veterinară între anii 1919-1921 și primul decan al Facultății de Medicină Veterinară, încorporată Universității din București, fiind ales în iunie 1921, cu prelungirea termenului până la 15 februarie 1926.

Programa Facultății de Medicină Veterinară, elaborată în anul 1923, are o repartizare mai judicioasă a disciplinelor; disciplina de *Inspekția sanitară a cărnurilor* și-a schimbat titulatura în *Inspekția sanitară a produselor alimentare de origine animală*, iar disciplinele și profesorii sunt repartizați după cum urmează:

- Anatomie descriptivă și topografică - G. Gavrilesco;
- Patologia și clinica medicală – I. D. Poenaru;
- Anatomia patologică și microbiologia - P. Riegler;
- Istologia generală și fiziologia animală - I. Athanasiu;
- Patologia și clinica boalelor contagioase - C. Motaș;
- Poliția sanitar-veterinară - C. Motaș;
- Jurisprudența veterinară - C. Motaș;
- Patologia și clinica chirurgicală - Gh. Udrișchi;
- Farmacodinamia și terapia generală - Gh. Slavu;
- Medicina experimentală și igiena - Al. Ciucă;
- *Inspekția sanitară a produselor alimentare de origine animală; Parazitologia* - I. Ciurea;
- Chimia biologică - R. Vlădescu;
- Zootehnia și exteriorul animalelor domestice - GH. K. Constantinescu;

⁶ *** *Alma Mater Veterinaria Bucurensis la a 140-a aniversare*, București, Editura All, 2001.

- Fizica medicală (la Facultatea de științe) - C. Niculescu;
- Botanica medicală (la Facultatea de științe) - Tr. Salacolu;
- Zoologia descriptivă - A. Popovici-Bâznoșeanu;
- Medicina operatoare și clinica obstetricală - Mihail Fălcoianu;
- Embriologie și teratologie - I. Drăgoiu;
- Siderotehnia - I. Bucică.

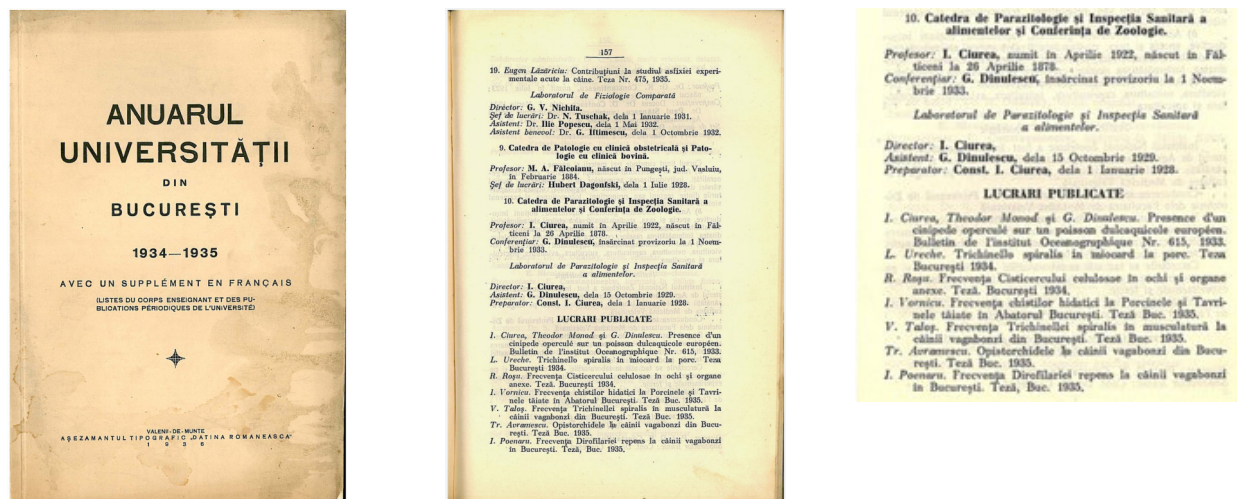

Fig. 5. Anuarul Universității din București pentru anul universitar 1934/1935, angajații Catedrei de Parazitologie și Inspekția Sanitară a alimentelor și Conferința de Zoologie, precum și lucrările științifice publicate

Luându-se în calcul necesitățile pregătirii complexe a medicului veterinar în raport de nevoile și nivelul de dezvoltare al societății românești din acea perioadă, precum și cerințele practice din teren, în 15 octombrie 1925, Ministerul Agriculturii cere Ministerului Instrucțiunii să creeze, pe lângă programa existentă, încă șase conferințe, respectiv:

- Conferința asupra *laptelui și produselor derivate*;
- Conferința asupra *apiculturii cu patologia apicolă*;
- Conferința asupra *pisciculturii*;
- Conferința asupra *sericiculturii cu patologia specifică*;
- Conferința *industriilor animale*;
- Conferința asupra *economiei rurale și agronomiei*.

Cu toate că eforturile cadrelor didactice au menținut activitatea instructivă la standarde superioare, noua situație a impus elaborarea, în anul 1936, a unui nou regulament gândit în sensul îmbunătățirii activității generale, dar fără a aduce schimbări organizatorice majore față de regulamentul din 1929: el prevede funcționarea a 15 catedre la care erau adăugate 5 conferințe, durata studiilor rămânând la 5 ani, iar examenele de doctorat rămân în număr de 6, fiind finalizate cu susținerea unei teze originale, tipărite. Din Anuarul Universității din București pentru anul universitar 1934/1935 aflăm că, la Catedra de *Parazitologie și Inspekția Sanitară a alimentelor și Conferința de Zoologie* condusă de prof. Ion Ciurea mai activa conf. dr. Gheorghe Dinulescu, însărcinat provizoriu la 1 Noiembrie 1933 cu predarea conferinței de Zoologie, iar în cadrul Laboratorului de *Parazitologie și Inspekția Sanitară a alimentelor* activau: Director: I. Ciurea; Asistent Gh. Dinulescu, de la 15 octombrie 1929; Preparatur Constantin I. Ciurea (medic uman, fiul profesorului), de la 1 ianuarie 1928.

4. La cursul de Zoologie și Parazitologie s-a acordat atenție *zoonozelor parazitare* iar la cursul de Inspekția sanitară a alimentelor de origine animală și industriile anexe s-au abordat probleme referitoare la examenul înainte și după tăierea animalelor în abator și la bolilor bacteriene și parazitare care se transmit la om. La controlul sanitar veterinar în hale și piețe publice s-a acordat atenție inspekției cărnurilor, peștelui, păsărilor, vânatului, moluștelor, crustaceelor, ouălor, icrelor, conservelor de carne în cutii ermetic închise și al mezelurilor. S-au stabilit condițiile de conservare a produselor alimentare de origine animală.

Legiurile din 1929 și 1936 vor fi modificate în anul 1938 când, prin noi prevederi legislative, se încearcă alte îmbunătățiri. Astfel, prin „Legea pentru modificarea și complectarea legilor privitoare la învățământul superior” apar schimbări și în planul de învățământ al facultății, ajungându-se la o structură specială; numărul catedrelor se reduce la 13, iar cel al conferințelor crește la 7, modificarea realizându-se prin contopirea unor catedre și crearea altora. Astfel:

- Catedra de *microbiologie și anatomie patologică* este despărțită în: „*Microbiologie*” și „*Anatomie patologică*”;

- Catedra de *parazitologie și inspekția sanitară a alimentelor* este transformată în Catedra de „*Zoologie și parazitologie*”, cu o conferință de „*Piscicultură*”, de la 10 Decembrie 1938;

- disciplina de *Inspekția sanitară a alimentelor* devine o conferință de sine stătătoare care se transformă în catedră la reforma din 1948;

- Catedra de *Patologie generală și igienă veterinară* este transformată în Catedra de „*Igienă și alimentație*”;

- Catedra de *patologie și clinică chirurgicală*, Catedra de *medicină operatoare și patologie* și Catedra de *obstetrică, patologie și clinică bovină* sunt contopite într-o singură catedră și o conferință;

- Conducerea disciplinei de *Inspekția sanitară a alimentelor*, începând din anul 1939, când devine o conferință de sine stătătoare, este preluată de conf. dr. Vasile Șoituz (1939-1948), apoi ca profesor între 1948-1953. La reforma învățământului din anul 1948, conferința de *Inspekția sanitară a alimentelor* se transformă în catedră, condusă de dr. Vasile Șoituz până la decesul său, în 1953, când vine la conducere prof. dr. Dumitru Popovici. Acesta va conduce catedra până în anul 1964, când se pensionează la vârsta de 70 de ani. Din 1964, conducerea catedrei este preluată de șeful de lucrări dr. Gavrilă Popa, promovat conferențiar, apoi din 1971 profesor, care va conduce catedra până la pensionare, în 1988.

Din 1988-1992 au activat în perioade scurte: șef de lucrări Mihai D. Mihai (1988-1990); dr. Nicolae Popescu (1990-1991); șef lucrări Constantin Savu (1991-1992). Începând din 24 Februarie 1992-2001 postul este ocupat prin concurs de prof. dr. Vasile Stănescu, care revine după 27 de ani de apostolat și manageriat la FMV Cluj-Napoca. Din anul 2001, profesorul Savu preia conducerea catedrei până în anul 2018. În perioada 2001-2018, disciplina era intitulată *Controlul sanitar veterinar al produselor de origine animală*.

Sub noua denumire dată în 2018, *Inspekția și Controlul Produselor Alimentare de Origine Animală*, conducerea este preluată de șef lucr. dr. Mara Georgescu, având colaboratori pe: șef lucrări Lucian Ilie, asist. univ. Cătălina Boițeanu și asist. univ. Alexandra Turcu.

Recent a luat ființă disciplina intitulată *Igienă și tehnologie alimentară*, apărută pentru alinierea absolvenților Facultății de Medicină Veterinară din București la Directiva EU 2005/36/EC, conducerea disciplinei fiind asigurată de conf. univ. dr. Carmen Daniela Petcu.

Din disciplina de *Control sanitar veterinar al produselor de origine animală*, s-au format o serie de cursuri aprofundate ce stau la baza celor trei specializări masterale urmate în anul VI de

studenții Facultății de Medicină Veterinară. S-au desprins de-a lungul timpului discipline conexe, care tratează mai detaliat și în profunzime subiecte ce s-au regăsit inițial în curricula disciplinei originare: *Igiena, Calitate și Tehnologie Alimentară* (în prezent *Igienă și Tehnologie Alimentară*), *Managementul Siguranței Alimentelor*, *Medicină Veterinară și Sănătate Publică*, *Inspekția Unităților Specializate în Obținerea și Procesarea Produselor de Origine Animală* și în *Lucrări Practice în Unități de Sacrificare și Procesare a Produselor Alimentare*.

În cadrul pavilionului Catedrei de Inspekția sanitară a cărnurilor (redenumită apoi Inspekția Sanitară a Alimentelor) și Parazitologie (Fig. 6), a fost amenajat primul *muzeu de ihtiopatologie* din România (Fig. 7).

În facultate, Ion Ciurea a organizat și dotat cu cele necesare Laboratorul de *lucrări practice* de parazitologie cu studenții anului IV, precum și *Sala de Clinică* pentru studenții anului V; au fost create condiții optime pentru examinarea animalelor bolnave de maladii parazitare, iar pentru activitățile didactice s-au preparat piese macroscopice de studiu; pentru efectuarea diverselor experiențe privind ciclul evolutiv a unor helmintoze de la pești la animalele acvatice, Ion Ciurea a înființat o Secție de păsări acvatice.

5. După pensionarea prof. Ion A. Ciurea la 1 Octombrie 1943, la conducerea catedrei a urmat prof. Gheorghe Dinulescu (1896– 1965), al doilea profesor de parazitologie la Facultatea de Medicină Veterinară București, 1943-1950. În anul 1947 prof. Gh. Dinulescu deține și funcția de decan al F.M.V. din București. În vara anului 1950, Prof. Gh. Dinulescu este detașat la Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul Institutului de Zootehnie și Medicină Veterinară (IZMV) din Arad înființat în anul 1948, conform Legii Învățământului din vara anului 1948, unde activează până la desființarea IZMV-ului Arad, în anul 1957. Revine la București unde, nefiind acceptat în învățământul superior, va activa în cadrul secției de Biologie a Academiei Române.

Fig. 6. Pavilionul de Parazitologie, unde a fondat Ion Ciurea laboratorul și muzeul după anul 1919

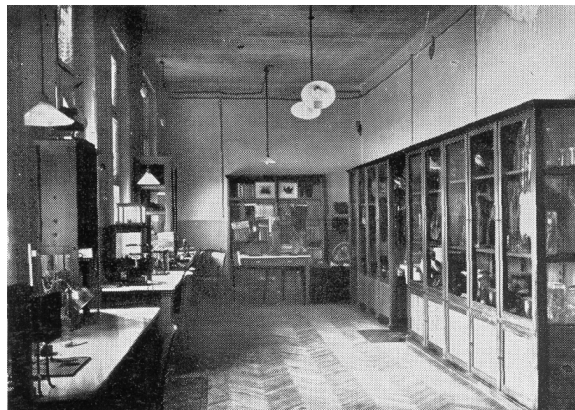

Fig. 7. Muzeul de ihtiopatologie fondat de I. Ciurea

În anul 1952, profesorul univ. dr. Gh. Dinulescu în colaborare cu I. Rădulescu publică, pentru prima dată în literatura de specialitate din România, manualul *Ihtiopatologia și igiena piscicolă - manual pentru școlile de piscicultură*, în Editura de Stat pentru Literatură Științifică, București, 1952. Ulterior publică și alte lucrări: manualul de *Parazitologie clinică veterinară*, în colaborare cu Al. Niculescu, în Editura Agro-Silvică (1960); monografia "*Fauna Republicii Populare Române*" Volumul XI, Insecta (V), (1965): fascicula 2 - Diptera, familia Tabanidae; fascicula 4 - Diptera, familia Oestridae; fascicula 8 - Diptera, familia Simuliidae.

De la Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul Institutului de Zootehnie și Medicină Veterinară din Arad, este detașat la Facultatea de Medicină Veterinară din București Prof. univ. dr. col. (r) Aurel C. Oprescu (1912-1971), care devine cel de-al treilea profesor de parazitologie la Facultatea de Medicină Veterinară din Arad (1948-1950) și apoi la Facultatea de Medicină Veterinară din București (1950-1952). În perioada 1950-1952, deține și funcția de rector al IZMV din București. În 1952 este dat afară din învățământul superior și devine șef al Laboratorului de parazitologie din cadrul Laboratorului sanitar veterinar regional Suceava, ce-și avea sediul la Botoșani.

La conducerea catedrei de Zoologie-Parazitologie vine conf. maior (r) Alexandru Niculescu de la conferința de Zoologie, din FMV București. Acesta devine al patrulea profesor de Parazitologie la F.M.V. București, 1952-1981. În noiembrie 1952, Prof. Alexandru Niculescu devine decanul FMV din București și rămâne în această funcție până în 1957, când vine de la Arad prof. Ion Grigorescu, ca decan până în 1969. După ce se desființează FMV Arad, o mare parte din cadrele didactice vin la București.

După pensionarea prof. Al. Niculescu în 1981, vine la conducerea catedrei prof. dr. Traian Lungu, cel de-al cincilea profesor de Parazitologie la F.M.V. București, pentru perioada 1981-1992.

După decesul prematur al prof. Lungu în vara anului 1992, la conducerea catedrei vine prof. dr. Constantin Milla care devine al șaselea profesor de Parazitologie la F.M.V. București, 1992-1995, când este pensionat pentru limită de vârstă.

Din lipsa de cadre competente pentru conducerea unei catedre, are loc un eveniment unic în istoria învățământului superior din România și anume rechemarea după 14 ani de la pensionare pentru limită de vârstă, a prof. maior (r) Alexandru Niculescu, cel care a fost al patrulea profesor de Parazitologie la F.M.V. București, 1952-1981; reactivat pentru 2 ani și anume între 1995-1997.

În această perioadă, a funcționat concomitent ca suplinitor și dr. Ion Didă care va deveni cel de-al al șaptelea profesor de Parazitologie la F.M.V. București, 1995-1997 ca suplinitor; iar apoi 1997-2004 ca profesor titular.

După pensionarea prof. Ion Didă, în vara anului 2004, la conducerea catedrei vine un cadru didactic tânăr și, totodată, unul dintre cei mai tineri prof. universitari din România - dr. Ioan Liviu Mitrea, al optulea profesor de Parazitologie la F.M.V. București din 2004 până în prezent.

Bibliografie

1. ***, *75 de ani de la întemeierea învățământului medicinei veterinare în România, 1856–1931*, Tipografia Cultura, București, 1931.
2. ***, *Alma Mater Veterinaria Bucurescensis la a 140-a aniversare*, Editura All, București, 2001.
3. ***, *Personalități românești ale științelor naturii și tehnicii - dicționar*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1982.